

Udskriftsdato: 15. december 2025

BEK nr 1238 af 30/10/2013 (Historisk)

Bekendtgørelse om gennemførelse af visse af Kommissionens afgørelser, der vedrører aktiviteter omfattet af lov om CO2-kvoter

Ministerium: Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet

Journalnummer: Klima-, Energi- og Bygningsmin.,
Energistyrelsen, j.nr. 1606/1123-0070

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 2134 af 21/12/2020

Bekendtgørelse om gennemførelse af visse af Kommissionens afgørelser, der vedrører aktiviteter omfattet af lov om CO₂-kvoter¹⁾

I medfør af § 19, stk. 2, og § 37 i lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 33, stk. 1:

§ 1. Energistyrelsens tildeling af gratiskvoter til produktionsenheder i medfør af § 19 i lov om CO₂-kvoter sker i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, jf. bilag 1, og de til enhver tid af Kommissionen foretagne ændringer heraf.

Stk. 2. Standardkapacitetsudnyttelsesfaktoren, jf. artikel 18, stk. 2, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011, følger af Kommissionens afgørelse 2013/447/EU af 5. september 2013 om standardkapacitetsudnyttelsesfaktoren i henhold til artikel 18, stk. 2, i afgørelse 2011/278/EU, jf. bilag 2, og de til enhver tid af Kommissionen foretagne ændringer heraf.

§ 2. Bekendtgørelsen træder i kraft den 4. november 2013.

Energistyrelsen, den 30. oktober 2013

IB LARSEN

/ Morten Pedersen

- ¹⁾ Bekendtgørelsen gennemfører Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 240, side 27, og Kommissionens afgørelse 2013/447/EU af 5. september 2013 om standardkapacitetsudnyttelsesfaktoren i henhold til artikel 18, stk. 2, i afgørelse 2011/278/EU, EU-Tidende 2013, nr. L 240, side 23.

Kommissionens afgørelse af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF

(meddelt under nummer C(2013) 5666)

(EØS-relevant tekst)

(2013/448/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF¹⁾, særlig artikel 10a og 11, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fra 2013 tildeles emissionskvoter som hovedregel til operatører af anlæg under anvendelsesområdet for EU's emissionshandelssystem ved auktionering. Dog vil berettigede operatører fortsat modtage gratis kvoter i perioden 2013-2020. Det antal kvoter, som hver operatør modtager, fastsættes på grundlag af de på EU-plan harmoniserede regler i direktiv 2003/87/EF og Kommissionens afgørelse 2011/278/EU²⁾.

(2) Medlemsstaterne skulle senest den 30. september 2011 fremsende deres nationale gennemførelsesforanstaltninger til Kommissionen med en række obligatoriske oplysninger, herunder en liste over de anlæg på deres område, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, og det foreløbige antal kvoter gratistildeling mellem 2013 og 2020, beregnet på grundlag af de på EU-plan harmoniserede regler.

(3) Artikel 18 i akten om Republikken Kroatiens tiltrædelsesvilkår samt om tilpasning af traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab³⁾ fastsætter de overgangsforanstaltninger, der finder anvendelse for så vidt angår Kroatien og er anført i bilag V til akten. I henhold til punkt 10 i bilag V skal Kroatien sikre, at operatørerne overholder direktiv 2003/87/EF i hele 2013. Ligeledes modtager operatørerne af berettigede anlæg gratistildelinger for hele 2013 for at gøre det muligt for dem fuldt ud at overholde EU's emissionshandelsordning og dets princip om årlig overvågning, rapportering og verifikation af emissioner og returnering af emissionskvoter. I overensstemmelse hermed har Kroatien fremsendt de nationale gennemførelsesforanstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF og artikel 15, stk. 1, i afgørelse 2011/278/EU.

(4) For at sikre, at dataene er af høj kvalitet og sammenlignelige, har Kommissionen udarbejdet en elektronisk model til fremsendelse af de nationale gennemførelsesforanstaltninger. Alle medlemsstaterne har i dette eller et tilsvarende format fremsendt en liste over anlæg, en tabel med alle relevante oplysninger for hvert anlæg og en metoderapport, der beskriver den proces, som medlemsstaternes myndigheder har benyttet til at indsamle oplysningerne.

(5) Da der er tale om en lang række oplysninger og data, har Kommissionen først undersøgt fuldstændigheden af alle de nationale gennemførelsesforanstaltninger. I de tilfælde, hvor Kommissionen har konstateret, at de fremsendte oplysninger var ufuldstændige, har den anmodet om yderligere oplysninger

fra de berørte medlemsstater. Som svar på anmodningerne har de relevante myndigheder fremsendt yderligere oplysninger for at fuldstændiggøre de fremsendte nationale gennemførelsesforanstaltninger.

(6) De nationale gennemførelsesforanstaltninger, herunder det foreløbige samlede antal emissionskvoter til gratistildeling mellem 2013 og 2020, er derefter evalueret ud fra kriterierne i direktiv 2003/87/EF, særlig artikel 10a, og afgørelse 2011/278/EU, idet der er taget hensyn til Kommissionens vejledende dokumenter til medlemsstaterne, som Udvalget for Klimaændringer godkendte den 14. april 2011. I de tilfælde, hvor det var relevant, er der taget hensyn til retningslinjerne for fortolkning af bilag I til direktiv 2003/87/EF.

(7) For hver enkelt medlemsstat har Kommissionen udført en dybdegående overensstemmelsesvurdering af de nationale gennemførelsesforanstaltninger. Som led i denne omfattende vurdering analyserede Kommissionen sammenhængen mellem dataene indbyrdes og foreneligheden af dataene med de harmoniserede regler for tildeling. Først undersøgte Kommissionen anlæggenes opfyldelse af forudsætningerne for at komme i betragtning til gratistildeling, anlæggenes opdeling i delinstallationer samt deres afgrænsning. Kommissionen analyserede herefter, om de korrekte benchmarkværdier var anvendt til de relevante delinstallationer. I betragtning af, at afgørelse 2011/278/EU for produktbenchmarkede delinstallationer i princippet fastsætter et benchmark for hvert produkt, lagde Kommissionen særlig vægt på anvendelsen af benchmarkværdien for det slutprodukt, der fremstilles i overensstemmelse med produktdefinitionen og systemgrænserne i bilag I til afgørelse 2011/278/EU. Grundet den væsentlige indvirkning på tildelingerne analyserede Kommissionen nøje beregningen af anlæggenes historiske aktivitetsniveauer, tilfælde af væsentlige kapacitetsændringer i løbet af referenceperioden såvel som tilfælde, hvor anlæg er sat i drift i løbet af referenceperioden, beregningen af det foreløbige antal emissionskvoter til gratistildeling under hensyntagen til konverteringen mellem brændsel og elektricitet, status for carbon leakage samt varmeeeksporten til private husstande. Yderligere statistiske analyser og rimelighedskontroller med brug af indikatorer som f.eks. foreslåede tildelinger som funktion af historisk aktivitetsniveau sammenlignet med benchmarkværdier eller historisk aktivitetsniveau sammenlignet med produktionskapaciteten bidrog til at identificere yderligere potentielle uregelmæssigheder i anvendelsen af de harmoniserede tildelingsregler.

(8) På grundlag af resultaterne af denne vurdering har Kommissionen udført en detaljeret vurdering af anlæg, for hvilke der var identificeret potentielle uregelmæssigheder i anvendelsen af de harmoniserede tildelingsregler, idet Kommissionen bad de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat præcisere yderligere.

(9) På baggrund af resultaterne af denne overensstemmelsesvurdering anser Kommissionen, at de nationale gennemførelsesforanstaltninger i Belgien, Bulgarien, Danmark, Estland, Irland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Kroatien, Italien, Cypern, Letland, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Malta, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige er forenelige med direktiv 2003/87/EF og afgørelse 2011/278/EU. De anlæg, der er omfattet af disse medlemsstaters nationale gennemførelsesforanstaltninger, er fundet berettiget til gratistildelinger, og der er ikke påvist uoverensstemmelser hvad angår det foreløbige samlede antal emissionskvoter, som hver af disse medlemsstater har foreslået tildelt gratis.

(10) På baggrund af resultaterne af vurderingen finder Kommissionen, at visse aspekter af de nationale gennemførelsesforanstaltninger, som Tyskland og Tjekkiet har fremsendt, er uforenelige med kriterierne i direktiv 2003/87/EF og afgørelse 2011/278/EU, når der tages hensyn til Kommissionens vejledende dokumenter til medlemsstaterne, som blev godkendt af Udvalget for Klimaændringer den 14. april 2011.

(11) Kommissionen bemærker, at Tyskland har foreslået at øge gratistildelingerne af emissionskvoter til syv anlæg, fordi landet mener at kunne undgå urimelige byrder derved. I overensstemmelse med artikel

10a i direktiv 2003/87/EF og afgørelse 2011/278/EU beregnes det foreløbige antal gratistildelinger, som fremsendes som en del af de nationale gennemførelsesforanstaltninger, på grundlag af de på EU-plan harmoniserede regler. Afgørelse 2011/278/EU giver ikke mulighed for den justering, som Tyskland ønsker at foretage på grundlag af artikel 9, stk. 5, i den tyske lov om handel med kvoter for drivhusgasemissioner — TEHG af 28. juli 2011. Mens tildelingen af emissionskvoter var organiseret på nationalt plan indtil 2012, har lovgiveren med overlæg fastsat fuldt harmoniserede regler for gratistildeling til anlæg for 2013, således at alle anlæg behandles på samme måde. Enhver ensidig ændring af de foreløbige mængder til gratistildeling, som medlemsstaterne beregner på grundlag af afgørelse 2011/278/EU, vil underminere denne harmoniserede tilgang. Tyskland har ikke underbygget, at en tildeling til de pågældende anlæg beregnet på grundlag af afgørelse 2011/278/EU vil være åbenlyst uhensigtsmæssig, når der henses til målet om fuld harmonisering af tildelingerne. At tildele flere gratis kvoter til nogle anlæg vil fordreje eller true med at fordreje konkurrencen og have grænseoverskridende virkninger, da handlen i alle de sektorer, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, finder sted over hele EU. På baggrund af princippet om lige behandling af anlæg under EU's emissionshandelssystem og af medlemsstaterne finder Kommissionen det derfor berettiget at rejse indsigelse mod det foreløbige antal gratistildelinger til visse anlæg, som er omfattet af de tyske nationale gennemførelsesforanstaltninger og anført i punkt A i bilag I.

(12) Kommissionen finder, at de nationale gennemførelsesforanstaltninger, som Tyskland har foreslået, også er i strid med afgørelse 2011/278/EU, fordi anvendelsen af produktbenchmarket for varmt metal i de tilfælde, der er anført i punkt B i bilag I til afgørelsen, ikke er forenelig med de relevante regler. I denne henseende bemærker Kommissionen, at der i de tyske nationale gennemførelsesforanstaltninger i tilfælde af stålproduktion i oxygenkonvertere, hvor varmt metal fra højovne ikke raffineres til stål inden for samme anlæg, men eksporteres til videre forarbejdning, ikke tildeles gratis emissionskvoter til operatøren af anlægget med højovnen til fremstillingen af det varme metal. I stedet gives gratistildelingen til det anlæg, hvor stålfremstillingen finder sted.

(13) Kommissionen bemærker, at der med henblik på tildeling af emissionskvoter og under hensyntagen til produktdefinitionerne og produktionsprocessernes kompleksitet er fastsat sådanne produktbenchmark i afgørelse 2011/278/EU, at produktionsdata kan verificeres og produktbenchmarkene anvendes ensartet i hele EU. Ved anvendelsen af produktbenchmarkene deles anlæggene op i delinstallationer, idet en produktbenchmark delinstallation defineres som input, output og dertil hørende emissioner i forbindelse med produktionen af et produkt, som der er fastlagt et benchmark for i bilag I til afgørelse 2011/278/EU. Benchmark bliver således fastsat for produkter og ikke for processer. Følgelig er der udviklet et benchmark for varmt metal, idet produktet defineres som flydende jern, kulstofmættet, til videre forarbejdning. Til trods for, at konvertere ligger inden for de systemgrænser for benchmarket for varmt metal, som er fastsat i bilag I til afgørelse 2011/278/EU, kan medlemsstaterne ikke se bort fra, at tildelingerne bør finde sted for produktionen af et givet produkt. Denne betragtning underbygges af, at benchmarkværdierne skulle omfatte alle produktionsrelaterede direkte emissioner. Dog er det primært produktionen af varmt metal i højovne, der forårsager emissioner, hvorimod emissionerne fra processen med at raffinere det varme metal til stål i oxygenkonverteren er forholdsvis lave. Benchmarkværdien ville derfor være meget lavere, hvis den også omfattede anlæg, der importerer varmt metal og raffinerer det til stål i en oxygenkonverter. På baggrund af den almindelige tildelingsordning, som er indført ved afgørelse 2011/278/EU, særlig med hensyn til reglerne vedrørende væsentlige kapacitetsændringer, kan den tildeling, som Tyskland foreslår, ikke anses for forenelig. Kommissionen finder derfor, at på grund af mangel på en tilsvarende delinstallation, som ville gøre det muligt at fastlægge tildelingen i overensstemmelse med artikel 10 i afgørelse 2011/278/EU, kan anlæg, der importerer varmt metal til videre forarbejdning, ikke anses for at være berettigede til at modtage gratistildelinger for mængden af importeret varmt metal på grundlag af benchmarket for varmt metal. Kommissionen gør derfor indsigelse

mod de foreløbige samlede årlige gratistildelte mængder, der foreslås for de anlæg, der er anført i punkt B i bilag I til denne afgørelse.

(14) Hvad angår den anvendelse af benchmarket for varmt metal i de nationale gennemførelsesforanstaltninger, som Tjekkiet har foreslået, bemærker Kommissionen, at tildelingen til det anlæg, der er anført under punkt C med identifikatoren CZ-existing-CZ-73-CZ-0134-11/M, ikke svarer til værdien af benchmarket for varmt metal ganget med det relevante produktrelaterede historiske aktivitetsniveau som fremsendt i de nationale gennemførelsesforanstaltninger, og den er derfor ikke i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra a) i afgørelse 2011/278/EU. Kommissionen gør derfor indsigelse mod tildelingen til dette anlæg, medmindre fejlen rettes. Kommissionen bemærker desuden, at der i tildelingen til det anlæg, der er anført under punkt C med identifikatoren CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05, er medregnet processer, som ligger inden for systemgrænserne for benchmarket for varmt metal. Anlægget producerer imidlertid ikke varmt metal, men importerer det. Da anlægget med identifikatoren CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 ikke producerer varmt metal, og der derfor mangler den dertil svarende produktbenchmarkede delinstallation, som ville gøre det muligt at fastsætte tildelingen i overensstemmelse med artikel 10 i afgørelse 2011/278/EU, er den foreslåede tildeling ikke forenelig med tildelingsreglerne og kan give anledning til dobbelttælling. Kommissionen gør derfor indsigelse mod tildelingen til de anlæg, der er anført i punkt C i bilag I til denne afgørelse.

(15) Kommissionen bemærker, at de anlæg, der er anført i punkt D i bilag I til denne afgørelse, modtager tildeling på grundlag af en procesemissionsdelinstallation til produktionen af zink i højovn og relaterede processer. I denne henseende bemærker Kommissionen, at de emissioner, der er omfattet af procesemissionsdelinstallationen, allerede er omfattet af den produktbenchmarkede delinstallation for varmt metal, på grundlag af hvilken et af anlæggene også modtager tildeling, og emissionerne tælles således dobbelt. Den produktbenchmarkede delinstallation for varmt metal omfatter tydeligvis input, output og dertil hørende emissioner i forbindelse med produktionen af varmt metal i højovn og alle relaterede processer som fastsat i bilag I til afgørelse 2011/278/EU, herunder slaggebehandling. De nationale gennemførelsesforanstaltninger, som Tyskland har foreslået, er derfor i strid med artikel 10, stk. 8, i afgørelse 2011/278/EU og med forpligtelsen til at undgå dobbelttælling af emissioner, fordi visse emissioner tælles med to gange i tildelingen til disse anlæg. Kommissionen gør derfor indsigelse mod tildelingen til disse anlæg på grundlag af en procesemissionsdelinstallation til produktion af zink i højovne og relaterede processer.

(16) Kommissionen bemærker også, at listen over anlæg i de tyske nationale gennemførelsesforanstaltninger er ufuldstændig og derfor i strid med artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF. Listen omfatter ikke anlæg, der producerer polymerer, særlig S-PVC og E-PVC, og vinylchloridmonomer (VCM), med angivelse af de mængder, som det er hensigten at tildele hvert af disse anlæg på Tysklands område, på hvilket direktivet finder anvendelse og som der henvises til i afsnit 5.1 i Kommissionens vejledning om fortolkningen af bilag I til direktiv 2003/87/EF, som Udvalget for Klimaændringer godkendte den 18. marts 2010. I denne henseende er Kommissionen bekendt med det synspunkt, som Tyskland har fremsat, at produktionen af polymerer, særlig S-PVC og E-PVC, og VCM, ikke er omfattet af bilag I til direktiv 2003/87/EF. Kommissionen finder, at polymerer, herunder S-PVC og E-PVC, og VCM opfylder definitionen for den pågældende aktivitet (produktion af organiske kemikalier) i bilag I til direktiv 2003/87/EF. Følgelig er der i tæt samarbejde med medlemsstaterne og de berørte industrisektorer fastsat produktbenchmark for S-PVC, E-PVC og VCM som anført i bilag I til afgørelse 2011/278/EU.

(17) Kommissionen bemærker, at den kendsgerning, at den tyske liste over anlæg er ufuldstændig, har uønskede virkninger for tildelingen på grundlag af varmebenchmarket delinstallation til de anlæg, der er anført i punkt E i bilag I til denne afgørelse, som eksporterer varme til anlæg, der producerer organiske kemikalier. Mens kun eksport af varme til et andet anlæg eller en anden enhed, som ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF, giver anledning til gratistildelingen på grundlag af varmebenchmarket delinstalla-

tion, medregnes der i de tyske nationale gennemførelsesforanstaltninger eksport af varme til anlæg, der udfører aktiviteter, som falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, i tildelingen til de anlæg, der er anført i punkt E i bilag I til denne afgørelse. Følgelig er de foreslåede tildelinger til anlæggene i punkt E i bilag I ikke forenelige med tildelingsreglerne. Kommissionen gør derfor indsigelse mod tildelingen til de anlæg, der er anført i punkt E i bilag I til denne afgørelse.

(18) I overensstemmelse med artikel 9 og 9a i direktiv 2003/87/EF har Kommissionen ved afgørelse 2010/634/EU⁴⁾ offentliggjort den absolutte EU-kvotemængde for perioden 2013-2020. I denne henseende er den mængde, der beregnes i henhold til artikel 9 i direktiv 2003/87/EF baseret på den samlede mængde kvoter, som medlemsstaterne har udstedt i overensstemmelse med Kommissionens afgørelser om deres nationale tildelingsplaner for perioden 2008-2012. Efter afslutningen på handelsperioden 2008-2012 er yderligere oplysninger og mere nøjagtige data imidlertid blevet tilgængelige for Kommissionen, særlig hvad angår mængden af kvoter udstedt til nytilkomne fra medlemsstaternes reserver til nytilkomne og brugen af kvoterne i medlemsstaternes reserver til fælles gennemførelsesprojekter, som er etableret i henhold til artikel 3 i Kommissionens beslutning 2006/780/EF⁵⁾. Desuden skal der, for så vidt angår tilpasningen af den samlede EU-kvotemængde i henhold til artikel 9a i direktiv 2003/87/EF, særlig stk. 1 og 4, tages hensyn til de seneste videnskabelige data vedrørende drivhusgassernes globale opvarmningspotentiale, Kommissionens afgørelse C(2011) 3798 og C (2012) 497 vedrørende accept af Italiens og Det Forenede Kongeriges ensidige medtagelse af yderligere drivhusgasser og aktiviteter i henhold til artikel 24 i direktiv 2003/87/EF såvel som Tysklands, Det Forenede Kongeriges, Frankrigs, Nederlandenes, Spaniens, Slovenien og Italiens udelukkelse af anlæg med ringe emissioner fra EU's emissionshandelssystem i henhold til artikel 27 i direktiv 2003/87/EF.

(19) Derudover bør der i den absolutte EU-kvotemængde tages hensyn til Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union såvel som udvidelsen af EU's emissionskvotehandelsystem til at omfatte EØS-EFTA-staterne. I henhold til punkt 8 i bilag III til akten om Republikken Kroatiens tiltrædelsesvilkår samt om tilpasning af traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab forhøjes den kvotemængde, der beregnes i henhold til artikel 9 i direktiv 2003/87/EF, som følge af Kroatiens tiltrædelse med den mængde kvoter, som Kroatien auktionerer i henhold til artikel 10, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF. Indarbejdningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF⁶⁾ og afgørelse 2011/278/EU som ændret ved Kommissionens afgørelse 2011/745/EU⁷⁾ i EØS-aftalen ved Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 152/2012⁸⁾ indebærer en forøgelse af den samlede kvotemængde i EU's emissionshandelssystem som helhed under artikel 9 og 9a i direktiv 2003/87/EF. Der er derfor behov for at tage hensyn til de relevante tal, som EØS-EFTA-staterne har fremsendt, i del A i tillægget til det nævnte direktiv i EØS-aftalen.

(20) Afgørelse 2010/634/EU bør derfor ændres.

(21) I 2014 og de efterfølgende år nedsættes den samlede kvotemængde, som er fastsat for 2013 på grundlag af artikel 9 og 9a i direktiv 2003/87/EF, med en lineær faktor på 1,74 % fra 2010 og udgør 38264246 kvoter.

(22) Artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF begrænser den maksimale årlige kvotemængde, som danner grundlag for beregningen af gratistildelingerne til anlæg, der ikke er omfattet af artikel 10a, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF. Denne begrænsning er sammensat af de to elementer, som er omhandlet i artikel 10a, stk. 5, litra a) og b), i direktiv 2003/87/EF, og som begge er fastsat af Kommissionen på grundlag af de mængder, der er fastsat i henhold til artikel 9 og 9a i direktiv 2003/87/EF, data, der er offentligt tilgængelige i EU-registret, og oplysninger, der er fremsendt af medlemsstaterne, navnlig med hensyn til andelen af emissioner fra elproducerende anlæg og andre anlæg, der ikke er berettigede til de gratistildelinger, er omhandlet i artikel 10a, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, såvel som verificerede

emissioner i perioden 2005-2007 fra anlæg, der kun er omfattet af EU's emissionshandelssystem fra 2013 under hensyntagen til de seneste foreliggende videnskabelige data med hensyn til drivhusgassernes globale opvarmningspotentiale.

(23) Den grænse, der fastsættes i artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF må ikke overskrides, og dette sikres ved at anvende en årlig tværsektoriel korrektionsfaktor, som om nødvendigt på en ensartet måde mindsker antallet af gratis kvoter for alle anlæg, der er berettiget til gratistildeling. Medlemsstaterne skal tage hensyn til denne faktor, når de på grundlag af de foreløbige tildelinger og denne afgørelse træffer beslutning om de endelige årlige tildelinger til anlæggene. Artikel 15, stk. 3, i afgørelse 2011/278/EU kræver, at Kommissionen fastlægger den tværsektorielle korrektionsfaktor ved at sammenligne summen af det foreløbige samlede årlige antal gratistildelte kvoter, som medlemsstaterne har fremsendt, med den grænse, der er fastsat ved artikel 10a, stk. 5, efter fremgangsmåden i artikel 15, stk. 3, i afgørelse 2011/278/EU.

(24) Efter at direktiv 2009/29/EF er indarbejdet i EØS-aftalen ved Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 152/2012, skal den begrænsning, der er fastsat i artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, de harmoniserede tildelingsregler og de tværsektorielle korrektionsfaktorer anvendes i EØS-EFTA-landene. Der er derfor behov for at tage hensyn til de foreløbige årlige mængder gratistildelte kvoter for perioden 2013-2020, som er fastsat ved EFTA-Tilsynsmyndighedens afgørelse af 10. juli 2013 vedrørende Islands, Norges og Liechtensteins nationale gennemførelsesforanstaltninger.

(25) Den grænse, der er fastsat ved artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, er 809315756 kvoter i 2013. For at beregne denne grænse indsamlede Kommissionen først oplysninger fra medlemsstaterne og EØS-EFTA-landene om, hvorvidt deres anlæg kunne betragtes som et elproducerende anlæg eller andet anlæg omfattet af artikel 10a, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF. Kommissionen bestemte herefter den brøkdel af emissionerne for perioden 2005-2007, der hidrørte fra anlæg, som ikke var omfattet af den nævnte bestemmelse, men som var omfattet af EU's emissionshandelssystem i perioden 2008-2012. Kommissionen anvendte den brøkdel af 34,78289436 % på det antal, der var bestemt på grundlag af artikel 9 i direktiv 2003/87/EF (1976784044 kvoter). Til resultatet af denne beregning lagde Kommissionen 121733050 kvoter på grundlag af de gennemsnitlige årlige verificerede emissioner i perioden 2005-2007 fra relevante anlæg, idet der blev taget hensyn til EU's emissionshandelssystems reviderede anvendelsesområde fra 2013. Hertil anvendte Kommissionen oplysninger fremsendt af medlemsstaterne og EØS-EFTA-landene til tilpasningen af loftet. I tilfælde, hvor de årlige verificerede emissioner for perioden 2005-2007 ikke var tilgængelige, ekstrapolerede Kommissionen, i det omfang det var muligt, de relevante emissionstal fra senere års verificerede emissioner ved at anvende faktoren på 1,74 % i modsat retning. Kommissionen hørte medlemsstaternes myndigheder og modtog deres bekræftelse af, at oplysninger og data kunne anvendes til dette formål. Den grænse, der er fastsat ved artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, sammenlignet med summen af de foreløbige årlige gratistildelte kvoter uden anvendelse af de faktorer, der er nævnt i bilag VI til afgørelse 2011/278/EU, giver den årlige tværsektorielle korrektionsfaktor i bilag II til denne afgørelse.

(26) Da denne afgørelse giver bedre overblik over antallet af kvoter, der vil blive tildelt gratis, er Kommissionen bedre i stand til at foretage et skøn over de kvotemængder, der skal auktioneres i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF. Under hensyntagen til den grænse, der er fastsat ved artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, tildelingen til varmeproduktion i henhold til artikel 10a, stk. 4, i nedenstående tabel og omfanget af reserven for nytilkomne vurderer Kommissionen, at mængden af kvoter, der skal auktioneres i perioden 2013-2020 udgør 8176193157.

(27) Nedenstående tabel viser den årlige tildeling til varmeproduktion i henhold til artikel 10a, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF.

År	Gratistildeling i henhold til artikel 10a, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF
2013	104326872
2014	93819860
2015	84216053
2016	75513746
2017	67735206
2018	60673411
2019	54076655
2020	47798754

(28) Medlemsstaterne bør på baggrund af de nationale gennemførelsesforanstaltninger, den tværsektorielle korrektionsfaktor og den lineære faktor nu fastlægge det endelige årlige antal gratistildelte emissionskvoter for hvert år fra 2013 til 2020. Det endelige årlige antal gratis emissionskvoter bør fastlægges i overensstemmelse med denne afgørelse, direktiv 2003/87/EF, afgørelse 2011/278/EU og andre relevante bestemmelser i EU-lovgivningen. Ligeledes bør EØS-EFTA-staterne fastlægge det endelige årlige antal gratistildelte mængde kvoter for hvert år fra 2013 til 2020 i overensstemmelse med artikel 10, stk. 9, i afgørelse 2011/278/EU for anlæg på deres område på grundlag af deres nationale gennemførelsesforanstaltninger, den tværsektorielle korrektionsfaktor og den lineære faktor.

(29) Kommissionen finder, at gratistildeling af kvoter til anlæg, der er omfattet af EU's emissionshandels-system, på grundlag af de på EU-plan harmoniserede regler ikke giver en selektiv økonomisk fordel til virksomheder med potentiale for at fordreje konkurrencen og påvirke handlen inden for EU. Medlemsstaterne har ifølge EU-lovgivningen pligt til at tildele de gratis kvoter og kan ikke vælge i stedet at auktionere de pågældende mængder. Medlemsstaternes beslutninger om tildeling af gratis kvoter kan derfor ikke anses for at indebære statsstøtte efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

KAPITEL 1

NATIONALE GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 1

1. Optagelsen af de anlæg, der er anført i bilag I til denne afgørelse, på listen over anlæg, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, og som er fremsendt til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, og de tilsvarende foreløbige samlede årlige emissionskvoter, der tildeles gratis til disse anlæg, afvises.

2. Der gøres ikke indsigelse, hvis en medlemsstat ændrer det foreløbige samlede årlige antal emissionskvoter, der er fremsendt for de anlæg på medlemsstatens område, som er omfattet af de lister, der henvises

til i stk. 1, og som er anført i punkt A i bilag I til denne afgørelse, før medlemsstaten fastlægger det endelige samlede årlige antal for hvert år fra 2013 til 2020 i overensstemmelse med artikel 10, stk. 9, i afgørelse 2011/278/EU, for så vidt som ændringen består i at udelukke enhver forøgelse af tildeling, som ikke er hjemlet i nævnte afgørelse.

Der gøres ikke indsigelse, hvis en medlemsstat ændrer det foreløbige samlede årlige antal emissionskvoter, der tildeles gratis til de anlæg på medlemsstatens område, som er omfattet af de lister, der henvises til i stk. 1, og som er anført i punkt B i bilag I til denne afgørelse, før medlemsstaten fastlægger det endelige samlede årlige antal for hvert år fra 2013 til 2020 i overensstemmelse med artikel 10, stk. 9, i afgørelse 2011/278/EU, for så vidt som ændringen består i at udelukke enhver tildeling på grundlag af benchmarket for varmt metal til anlæg, der importerer varmt metal som defineret i bilag I til afgørelse 2011/278/EU til videre bearbejdning. Hvis dette fører til en forøgelse af det foreløbige samlede årlige antal emissionskvoter for et anlæg, der producerer varmt metal til et anlæg, der er anført i punkt B i bilag I til denne afgørelse, gøres der ingen indvendinger, hvis den berørte medlemsstat ændrer den foreløbige samlede årlige mængde tilsvarende for det anlæg, der producerer og eksporterer varmt metal.

Der gøres ikke indsigelse, hvis en medlemsstat ændrer det foreløbige samlede årlige antal emissionskvoter, der tildeles gratis til de anlæg på medlemsstatens område, som er omfattet af de lister, der henvises til i stk. 1, og som er anført i punkt C i bilag I til denne afgørelse, før medlemsstaten fastlægger det endelige samlede årlige antal for hvert år fra 2013 til 2020 i overensstemmelse med artikel 10, stk. 9, i afgørelse 2011/278/EU, for så vidt som ændringen består i at bringe tildelingen i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra a), i afgørelse 2011/278/EU og udelukker enhver tildeling til processer, der er omfattet af systemgrænserne for produktbenchmarket for varmt metal som defineret i bilag I til afgørelse 2011/278/EU, til et anlæg, der ikke producerer, men importerer varmt metal, hvis dette ellers ville have ført til dobbelttælling.

Der gøres ikke indsigelse, hvis en medlemsstat ændrer det foreløbige samlede årlige antal emissionskvoter, der tildeles gratis til de anlæg på medlemsstatens område, som er omfattet af de lister, der henvises til i stk. 1, og som er anført i punkt D i bilag I til denne afgørelse, før medlemsstaten fastlægger det endelige samlede årlige antal for hvert år fra 2013 til 2020 i overensstemmelse med artikel 10, stk. 9, i afgørelse 2011/278/EU, for så vidt som ændringen består i at udelukke enhver tildeling på grundlag af en procesemissionsdelinstallation til produktion af zink i højovne og relaterede processer. Hvor dette fører til en forøgelse af den foreløbige tildeling under benchmarket brændsel eller varme for en delinstallation i et anlæg med en højovn, som er anført i punkt D i bilag I til denne afgørelse, gøres der ingen indvendinger, hvis den berørte medlemsstat ændrer anlæggets foreløbige samlede årlige mængde tilsvarende.

Der gøres ingen indvendinger, hvis en medlemsstat ændrer det foreløbige samlede årlige antal emissionskvoter, der tildeles til de anlæg på medlemsstatens område, som er omfattet af de lister, der henvises til i stk. 1, og som er anført i punkt E i bilag I til denne afgørelse, før medlemsstaten fastlægger det endelige samlede årlige antal for hvert år fra 2013 til 2020 i overensstemmelse med artikel 10, stk. 9, i afgørelse 2011/278/EU, for så vidt som ændringen består i at udelukke enhver tildeling til varme, der eksporteres til anlæg, der producerer polymerer, såsom S-PVC og E-PVC, og VCM.

3. Enhver ændring som omhandlet i stk. 2 meddeles til Kommissionen snarest muligt, og en medlemsstat må ikke fastlægge det endelige samlede årlige antal for hvert år fra 2013 til 2020 i overensstemmelse med artikel 10, stk. 9, i afgørelse 2011/278/EU, før der er foretaget acceptable ændringer.

Artikel 2

Uanset artikel 1 gøres der ikke indsigelse, for så vidt angår de lister over anlæg, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, som medlemsstaterne har fremsendt i henhold til artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, og det tilsvarende foreløbige samlede årlige antal gratistildelte emissionskvoter til disse anlæg.

KAPITEL II

SAMLET MÆNGDE KVOTER

Artikel 3

Artikel 1 i afgørelse 2010/634/EU affattes således:

»Artikel 1

På grundlag af artikel 9 og 9a i direktiv 2003/87/EF er den samlede kvotemængde, der skal udstedes fra 2013 og frem og årligt mindskes lineært i henhold til artikel 9 i direktiv 2003/87/EF, 2084301856 kvoter.«

KAPITEL III

TVÆRSEKTORIEL KORREKTIONSFAKTOR

Artikel 4

Den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF og fastsat i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i afgørelse 2011/278/EU, er anført i bilag II til denne afgørelse.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. september 2013.

På Kommissionens vegne

Connie Hedegaard

Medlem af Kommissionen

BILAG I

PUNKT A

Anlægsidentifikator som angivet i de nationale gennemførelsesforanstaltninger

DE0000000000000010

DE0000000000000563

DE0000000000000978

DE0000000000001320

DE0000000000001425

DE-new-14220-0045

DE-new-14310-1474

PUNKT B

Anlægsidentifikator som angivet i de nationale gennemførelsesforanstaltninger

DE0000000000000044

DE0000000000000053

DE0000000000000056

DE0000000000000059

DE0000000000000069

PUNKT C

Anlægsidentifikator som angivet i de nationale gennemførelsesforanstaltninger

CZ-existing-CZ-73-CZ-0134-11/M

CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05

PUNKT D

Anlægsidentifikator som angivet i de nationale gennemførelsesforanstaltninger

DE-new-14220-0045

DE0000000000001320

PUNKT E

Anlægsidentifikator som angivet i de nationale gennemførelsesforanstaltninger

DE0000000000000005

DE0000000000000762

DE0000000000001050

DE0000000000001537

DE0000000000002198

BILAG II

År	Tværsektoriel korrektionsfaktor
2013	94,272151 %
2014	92,634731 %
2015	90,978052 %
2016	89,304105 %
2017	87,612124 %
2018	85,903685 %
2019	84,173950 %
2020	82,438204 %

- 1) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.
- 2) Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130 af 17.5.2011, s. 1).
- 3) EUT L 112 af 24.4.2012, s. 21.
- 4) Kommissionens afgørelse 2010/634/EU af 22. oktober 2010 om tilpasning af den samlede EU-kvotemængde, der skal udstedes i henhold til EU's emissionshandelsordning for 2013, og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2010/384/EU (EUT L 279 af 23.10.2010, s. 34).
- 5) Kommissionens beslutning 2006/780/EU af 13. november 2006 om undgåelse af dobbelttælling af reduktioner i drivhusgasemissioner som led i Fællesskabets emissionshandelsordning for projektaktiviteter under Kyoto-protokollen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 316 af 16.11.2006, s. 12).
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 63).
- 7) Kommissionens afgørelse 2011/745/EU af 11. november 2011 om ændring af afgørelse 2010/2/EU og 2011/278/EU med hensyn til sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage (EUT L 299 af 17.11.2011, s. 9).
- 8) Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 152/2012 af 26. juli 2012 om ændring af bilag XX (Miljø) til EØS-aftalen (EUT L 309 af 8.11.2012, s. 38).

Kommissionens afgørelse af 5. september 2013 om standardkapacitetsudnyttelsesfaktoren i henhold til artikel 18, stk. 2, i afgørelse 2011/278/EU

(EØS-relevant tekst)

(2013/447/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF¹⁾, særlig artikel 10a, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen skal fastsætte og offentliggøre standardkapacitetsudnyttelsesfaktorer, for at medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, og artikel 18, stk. 3, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU²⁾ kan fastsætte aktivitetsniveauerne for nytilkomne anlæg i henhold til artikel 3, litra h), i direktiv 2003/87/EF.

(2) For at kunne beregne mængden af gratis emissionskvoter, der skal tildeles nytilkomne anlæg, der er berettiget til en sådan tildeling i perioden 2013-2020, er det nødvendigt for medlemsstaterne at fastsætte disse anlægs aktivitetsniveau. I denne sammenhæng er standardkapacitetsudnyttelsesfaktoren nødvendig for at fastsætte det produktrelaterede aktivitetsniveau for produkter, for hvilke der er fastsat et produktbenchmark i bilag I til afgørelse 2011/278/EU. For nytilkomne anlæg med undtagelse af de anlæg, der kommer til som følge af en væsentlig udvidelse, fastsættes aktivitetsniveauet ved at gange produktets indledende installerede produktionskapacitet i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4, i afgørelse 2011/278/EU med standardkapacitetsudnyttelsesfaktoren. For anlæg, hvis kapacitet er blevet væsentligt udvidet eller reduceret, skal medlemsstaterne anvende standardkapacitetsudnyttelsesfaktoren for at fastsætte det produktrelaterede aktivitetsniveau for den pågældende delinstallations kapacitetsudvidelse eller kapacitetsindskrænkning.

(3) Standardkapacitetsudnyttelsesfaktoren bør være 80-percentilen af den gennemsnitlige årlige kapacitetsudnyttelse for alle anlæg, der fremstiller det pågældende produkt. Som led i den overordnede indsamling af udgangsdata for etablerede anlæg, der blev gennemført for at fastsætte de nationale gennemførelsesforanstaltninger, indsamlede medlemsstaterne oplysninger om den gennemsnitlige årlige produktion af det pågældende produkt i perioden 2005-2008. Ved at dividere disse produktionstal med den indledende installerede kapacitet som omtalt i artikel 7, stk. 3, i afgørelse 2011/278/EU fastsatte medlemsstaterne på grundlag heraf kapacitetsudnyttelsesfaktorerne for de relevante anlæg på deres område. Medlemsstaterne forelagde disse oplysninger for Kommissionen som led i de nationale gennemførelsesforanstaltninger.

(4) Efter at have modtaget de nationale gennemførelsesforanstaltninger fra medlemsstaterne og under hensyntagen til EØS-EFTA-landenes nationale gennemførelsesforanstaltninger fastsatte Kommissionen 80-percentilen af gennemsnittet af de årlige kapacitetsudnyttelsesfaktorer for anlæg, der fremstiller et produkt, for hvilket der findes et benchmark, idet den tog hensyn til behovet for at sikre neutrale konkurrencevilkår for industrielle aktiviteter, der udføres på anlæg, som drives af en enkelt operatør, og

produktion på udliciterede anlæg. Beregningen er baseret på de oplysninger, Kommissionen havde til rådighed pr. 31. december 2012.

(5) Standardkapacitetsudnyttelsesfaktorerne for hvert produkt er anført i bilaget til denne afgørelse. Disse faktorer gælder for årene 2013-2020 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Medlemsstaterne anvender de standardkapacitetsudnyttelsesfaktorer, der er anført i bilaget, til at fastsætte det produktrelaterede aktivitetsniveau for de anlæg, der henvises til i artikel 3, litra h), i direktiv 2003/87/EF i overensstemmelse med artikel 18 i afgørelse 2011/278/EU.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. september 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel Barroso

Formand

BILAG

Produktbenchmark anført i bilag I til afgørelse 2011/278/EU	Standardkapacitetsudnyttelsesfaktor
Koks	0,960
Sintret malm	0,886
Varmt metal	0,894
Pre-bake-anoder	0,928
Aluminium	0,964
Grå cementklinker	0,831
Hvide cementklinker	0,787
Kalk	0,813
Calcineret dolomit (»dolime«)	0,748
Sintret calcineret dolomit	0,784
Floatglas	0,946

Flasker, krukker og glas af farveløst glas	0,883
Flasker, krukker og glas af farvet glas	0,912
Produkter af endeløse glasfibre	0,892
Mursten (facadesten)	0,809
Belægningssten	0,731
Tagsten	0,836
Spraytørret pulver	0,802
Gips	0,801
Tørret sekundært gips	0,812
Kortfibret kraftpapirmasse	0,808
Langfibret kraftpapirmasse	0,823
Sulfitcellulose, termomekanisk træmasse og mekanisk træmasse	0,862
Genbrugspapirmasse	0,887
Avispapir	0,919
Finpapir, ikke coated	0,872
Finpapir, coated	0,883
Tissue	0,900
Dækkarton og fluting	0,889
Ikke-coated karton	0,863
Coated karton	0,868
Salpetersyre	0,876
Adipinsyre	0,849
Vinylchloridmonomer (VCM)	0,842
Phenol/acetone	0,870
S-PVC	0,873
E-PVC	0,834
Soda	0,926
Raffinaderiprodukter	0,902
Kulstofstål fra lysbueovne	0,798
Højtlegeret stål fra lysbueovne	0,802

Støbejern	0,772
Mineraluld	0,851
Gipsplader	0,843
Carbon black	0,865
Ammoniak	0,888
Dampkrakning	0,872
Aromater	0,902
Styren	0,879
Hydrogen	0,902
Syntesegas	0,902
Ethylenoxid/ethylenglycoler	0,840

- 1) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.
- 2) Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130 af 17.5.2011, s. 1).